

Op uitzonderlijke momenten toont de wereld zich aan ons in haar 'naaktheid'. Het is de pure ervaring, in zekere zin de schok van een wereld die zich 'blootgeeft' wanneer zij een louter genereus gebaar stelt door zich te reveleren in haar 'er-zijn'. Dan ondervinden we de vreugde, vermengd met het onbehagen, van een eerste ontmoeting. Telkens het zich voordoet, is het als een onvoorziene blind date met de wereld, een rendez-vous dat niet afgesproken werd maar ons overkomt.

'Ver weg' is daarbij niet de essentie. Zelfs een vergezicht volstaat niet. Het is niet primair een kwestie van ontheemding of van een panoramische blik. Wel van de 'primitieve' ervaring zich daar op dat ogenblik in een wereld te bevinden die mij begroet. Een onverwachte nabijheid voltrekt zich: de verwonderde vaststelling dat deze verre verwant zich plots kenbaar maakt, of zich althans aan mij presenteert. Heel even is er het vermogen om weer naar de wereld te kijken alsof het de eerste blik is die er op geworpen wordt. Listen of bedrog zijn daarbij uit den boze. Men kan niet anders dan blootsvoets afstappen op een wereld die van iedere maskerade afziet. Geen enkel diafragma is op zich in staat dit gebeuren vast te leggen. Er is een andere 'opening' voor vereist, deze namelijk van de diepe menselijke perplexiteit.

Francis Smets

